Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2815/2024
07.10.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог АД „Бачка“ за пољопривредну производњу, трговину и услуге, са седиштем у Сивцу, чији је пуномоћник Будимир Дринчић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2320/23 од 19.06.2024. године, у седници одржаној 07.10.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2320/23 од 19.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2320/23 од 19.06.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П1 1183/21 од 01.06.2023. године, исправљеној решењем истог суда П1 1183/21 од 04.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди потраживање тужиоца према туженом на име разлике зараде између уговорене цене рада и обрачунате и исплаћене зараде, за период од 01.08.2016. године до 01.08.2019. године, у износу од 150.953,74 динара, са законском затезном каматом од 31.05.2020. године до исплате и да се обавеже тужени да тужиоцу потраживање исплати на начин и у роковима прописаним, усвојеним и потврђеним Планом реорганизације по решењу Привредног суда у Сомбору Рео-10/2015 од 30.05.2016. године, као и да се обавеже тужени да тужиоцу исплати износ од 150.953,74 динара на име разлике зараде. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 61.588,00 динара.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж1 2320/23 од 19.06.2024. године, ставом првим изреке, делимично преиначио пресуду Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П1 1183/21 од 01.06.2023. године, која је исправљена решењем истог суда од 04.03.2024. године, у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова парничног постпка преко износа од 48.769,00

динара. Ставом другим изреке, у преосталом делу, жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име разлике зараде за период од 01.08.2016. године до 01.08.2019. године, а одлуке којима је одбијен тужбени захтев тужиоца донете су применом члана 1. Закона о привременом уређивању основице за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава („Службени гласник РС“, бр. 116/14 – ступио на снагу 28.10.2014. године), те члана 4. тог закона, код утврђених чињеница да је тужени акционарско друштво које је у већинском власништву Републике Србије, а да су уговор о раду на који се тужилац позива и Колективни уговор туженог, закључени по ступању на снагу овог закона. У складу је са устаљеном праксом да се код буџетског финансирања плата не може применити корективно правило из члана 8. став 2. Закона о раду, јер је управо Законом о привременом уређивању основице за обрачун и исплату плата, односно зараде и других сталних примања код корисника јавних средстава одређен начин утврђивања основице за плату, као и о ништавости одредби општег или појединачног акта којима се за време примене тог закона повећају основице, коефицијенти или други елементи на основу којег се повећава износ плате и других сталних примања, укључујући и накнаду за топли оброк и регрес за коришћење годишњег одмора, као и повећање процента накнаде за прековремени рад. Прилагањем одлука ревидент није доказао да у конкретном случају постоји различита судска пракса о аутентичној или сличној чињенично-правној ситуацији.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке на основу члана 404. став 2. ЗПП..

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, а уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се цени на основу члана 403. став 3. ЗПП. Према наведеној законској одредби ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 02.08.2019. године, а вредност предмета спора је 150.953,74 динара, што очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија није недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић